

NEBE PLNÉ HVĚZD 2016 je slavnostní setkání a koncert k výročí osvobození, při němž si připomínáme události a následky 2. světové války a kde zaznívá hudba mnoha žánrů v podání jubilujících muzikantů a kapel. V rámci **PŘÍHRANIČNÍCH SLAVNOSTÍ** pak vzdáváme hold umučeným a popraveným, po kterých jsou pojmenovány ulice Brna. **Sady Národního odboje, park před klubem ŠELEPKA, sobota 30. dubna 2016 od 16, 30.**

16, 30

big band Gustava Broma: IN THE MOOD

Moderátorka Barbora Černošková, dále Barbora: *Oslovení, pozdravení.*

Podvanácté začínáme slavnostní setkání a koncert k osvobození NEBE PLNÉ HVĚZD skladbou In The Mood (*V pohodě, V kondici*), ale poprvé s Rozhlasovým big bandem Gustava Broma, který vede Vlado Valovič!

(do potlesku přicházejí doktor Jiří Lysák, Roman Horký a Petr Bende)

Poprvé je mezi námi i **pan doktor Jiří Lysák** letos devadesátiletý účastník protifašistického odboje. A vítám i **Romana Horkého a Petra Bendeho**.

Barbora k Petrovi: Petře, ty jsi dal vlastně impuls k tomu, abychom pozvali pana Jiřího Lysáka.

Bende: Už loni jsme tady hráli písničku Kavčice, kterou složil Roman jako vzpomínku na dva trampy popravené nacistickými okupanty. Ke složení této písně ho motivoval právě zde přítomný doktor Jiří Lysák, který se s nimi osobně stýkal a je pamětníkem této doby.

Lysák: Jsem rád, že i po několika desítkách let se nezapomíná. I píseň k té době má co říct. Znal jsem tramskou osadu chaty Kavčice na řece Oslavě. Dva z nich byli 8. dubna 1943 sťati katovou sekýrou v Breslau. Byli to Jan Hlaváč, zámečnický ve Zbrojovce, všestranný sportovec a Josef Dřevíkovský, alias Dr. Tom, student medicíny, mimořádně nadaný umělecky a básník. Před popravou napsal na obrázek patrona umírajících sv. Josefa:

„Maminko, srdíčko, nárek stranou, pozvedni hlavičku, utři si slzičku, řekni „Pepičku“, můj zlatý synáčku, na shledanou.“ Z mládežnické odbojové organizace bylo zatčeno 170 členů, 32 se nevrátilo. Mnozí z nich prošli sběrným táborem „Pod kaštany“, zejména před transportem k soudu do Breslau nebo do koncentračních táborů. Pamatuji si zde na několik zděných baráků obehnaných drátěným plotem. Viděl jsem i následky destrukce provedené Wehrmachtem dva dny před osvobozením města Brna. Zůstaly stát jen části zdí.

Pamatujme si, že: „Národ, který se nepoučí z historie, tak si ji v jiné formě zopakuje.“

(Potlesk)

Barbora (k Romanovi): Příští rok uplyne sto let od narození dvou kamarádů, o kterých se v písničce zpívá. Chystáte něco k tomu výročí?

Horký: Kromě tohoto stého výročí bude mít Petr čtyřicet a Kamelot pětatřicet. Určitě něco společně připravíme, ale už teď vás všechny můžeme pozvat sem do parku na neděli 30. dubna 2017...

Barbora: Popravení Josef Dřevíkovský a Jan Hlaváč byli z Oslavan. A my si při tomto setkání připomínáme od loňského roku nejen události a následky 2. světové války v Brně, ale v celém kraji. Záštitu převzal i letos hejtman JMK Michal Hašek, který je v zahraničí (na služební cestě v Číně), a tak kytici s hejtmanskou stuhou položí u pomníku, který identifikuje koncentrační tábor Pod kaštany, sám právě pan Jiří Lysák.

Lysák za zvuku písně KAVČICE pokládá kytici u pomníku

Roman Horký a Petr Bende a big band GB: KAVČICE (píseň věnovaná popraveným trempům Josefu Dřevíkovskému a Janu Hlaváčovi)

Barbora: zve primátora statutárního města Brna Petra Vokřála (*přichází bez kytice*)

big band GB: PRIMÁTORSKÁ FANFÁRA

Barbora: Pane primátore, ráda bych Vám na úvod poděkovala za záštitu, kterou jste poskytli dnešnímu setkání a také za osobní podporu. A ráda bych vám představila pana Mojžíra Bárta, dlouholetého člena orchestru Gustava Broma (*přichází*), kterému umučili tátu, MUDr. Adolfa Bárta, v roce 1945 v Kounicových kolejích. Bohužel nemohla přijít spisovatelka Kateřina Tučková, abychom mohli uskutečnit symbolické setkání její fiktivní knižní postavy Gerty Schnirch, vyhnané z Brna v květnu roku 1945, s tátou pana Bárta, MUDr. Adolfem Bártem, umučeným v Brně v únoru roku 1945.

Primátor:

Bártek: Jsem rád, že se připomínají obě strany mince...

Barbora: Děkuji panu Bártkovi, který zahraje za malou chvíli u pomníku (*Bártek odchází*) a poprosím starostu MČ Brno-střed pana Martina Landu, starostku MČ Brno-Královo Pole Karin Karasovou a starostu MČ Brno-Žabovřesky pana Pavla Tyralíka (*přicházejí bez kytic*). Od roku 2006 se zde v sadech Národního odboje scházíme v rámci Příhraničních slavností, abychom uctili ty, kteří byli za války umučeni či popraveni a jsou po nich pojmenovány ulice městských částí. **Prosím Zdeňka Junáka**, aby nám připomněl alespoň některé z těch, kteří zemřeli v roce 1941 před pětasedmdesáti lety

Zdeněk Junák (čte):

Brno-střed

Ing. Václav Bureš, sokolský činovník zapojený v odboji Obrana národa, ubit v Brně při výslechu 8. října 1941

Karel Čápek, plukovník československé armády, popravený nacisty v Kounicových kolejích pro účast v důstojnickém odboji Obrana národa 30. září 1941

Brno-Královo Pole

MUDr. Vladimír Kubeš, zemřel v Králově Poli v předvečer prvního stanného práva 26. září 1941. Až do své smrti štědře podporoval rodiny osob perzekvovaných nacisty. Jeho pohřeb se stal manifestací proti okupantům. Urna s jeho popelem je uložena na královopolském hřbitově a na pomníku s bustou je právem označen jako lékař-lidumil.

Brno-Žabovřesky

František Chládek, umučený 8. října 1941 v Kounicových kolejích pro účast v odboji **JUDr. Jaroslav Mezník**, moravský zemský prezident, zastřelený v Kounicových kolejích 14. listopadu 1941

Letošní celobrněnský a celokrajský rozměr setkání dokladujeme připomenutím 75. výročí popravy orelského náčelníka MUDr. Vojtěcha Jílka, který byl zastřelen 30. září 1941 v Kounicových kolejích. Připomíná ho ulice Jílkova v Židenicích, pamětní deska na jeho rodném domě v Bystrci, sportovní a společenská činnost v Moravské Slavii Brno, působení v Moravských Knínicích, ale také slova brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho, který mu vděčí za křestní jméno. „Moji rodiče si jej velmi vážili a jeho poprava se dotkla celé mé rodiny. Dr. Jílek byl blízkým přítelem a spolupracovníkem mého strýce a kmotra profesora Zdeňka Svobody. To, že válku přežil, bylo důkazem, že jeho kamarád i v mučírňách gestapa vydržel mlčet a nezahlásil,“ řekl na adresu Vojtěcha Jílka brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Barbora: Děkuji Zdeňku Junákovi (*odchází*) a prosím paní starostku a pány starosty o slovo.

Landa:

Karasová:

Tyralík:

Barbora: Děkuji vám, pane primátore, děkuji paní starostko a páni starostové (*odcházejí z pódia, pod pódium si berou kytice a kráčejí k pomníku*) a prosím, abychom při slavnostní fanfáře, kterou zkomponoval a zahraje u pomníku Mojmír Bártek, povstali. Připomínám, že na pomníku jsou slova (*čte*): v těchto místech stával v době nacistické okupace v letech 1939 – 1944 koncentrační tábor Pod kaštany. Pomník byl v těchto sadech Národního odboje umístěn přesně před 30 lety v roce 1986 a jeho autory jsou František Navrátil a Zdeněk Makovský. *Jak Bártek začne hrát:* Prosím, povstaňte!

MOJMÍR BÁRTEK HRAJE U POMNÍKU, primátor a starostové pokládají kytice

Barbora (*jak Bártek přestane*): Děkuji! Vzdali jsme hold umučeným a popraveným před pětasedmdesáti lety. Tehdy se psal rok 1941. A přesně v tom roce se narodil pan Jiří Duchoň (*kapela hraje*)!

big band GB a Jiří Duchoň: ALL OF ME (Gerald Marks 1931)

Jiří Duchoň: zve Drahu Kristenovou

big band GB, Jiří Duchoň a Draha Kristenová: VOLÁ TRUBKY HLAS

Jiří Duchoň: vzpomínka na Štěpána Mátla (zemřel 13. dubna 2015)

big band GB a Jiří Duchoň: O SOLE MIO (ZA ROK SE VRÁTÍM)

Barbora: Rok 1941 jsme si připomněli smutnými výročími i narozeninami Jiřího Duchoně. A teď se podívejme ještě o dvacet let zpět, do roku 1921, kdy se 22. května narodila osobnost, která má již dva roky v Králově Poli svoji ulici. Pokud nevíte o koho se jedná, podle písničky v podání Tibora Lenského to už možná poznáte.

big band GB a Tibor Lenský: DUBEN, PRVNÍ DUBEN

Barbora: Pětadevadesáté výročí narození Gustava Broma teď uctíme písničkou, která byla panu Bromovi věnována. Prosím Zdeňka Junáka, aby přečetl český text a pana Jaromíra Hniličku, aby ji zazpíval celou.

Zdeněk Junák (*čte text písně „Můj přítel čas“* dedikované Gustavu Bromovi)

big band GB: MŮJ PŘÍTEL ČAS

zpívá Jaromír Hnilička (*Mojmír Bártek, Tibor Lenský, Jiří Duchoň*), Hnilička pak zůstává

Barbora a Jaromír Hnilička: Vraťme se o pětapadesát let zpět. Je středa 12. dubna 1961, jsme v ostravském rozhlase, kde zrovna natáčí orchestr Gustava Broma, a pan kapelník přináší se slovy „někdo tam nahoře lítá“ text rozhlasového redaktora Pavla Pácla.

Opravdu tam bylo napsáno: Práci čest, soudruhu Gagarine...?

Hnilička: Ano, bylo...

Barbora: Opravdu jste se autorství písničky po invazi armád v roce 1968 zřekl?

Hnilička: Ano, zřekl...

Barbora: A zazpíváte si ji s námi? Je to přece kus historie, která je taková...

big band GB: POZDRAV ASTRONAUTOVI, DOBRÝ DEN MAJORE GAGARINE

zpívá Tibor Lenský a všichni, kteří chtějí

Barbora: Při setkání a koncertu NEBE PLNÉ HVĚZD si připomínáme různá výročí a vzpomínáme a uctíváme osobnosti zemřelé. Jsou ale mezi námi i žijící jubilanti, kteří se vepsali do historie nejen našeho města a kraje a kteří si zaslouží přinejmenším náš potlesk a pozornost - prosím, pana Miloše Škrdlíka, jednatele maloobchodní sítě BRNĚNKA a prosím také, aby za námi přišli ti, jejichž jména přečte Zdeněk Junák.

Junák (čte) a Škrdlík hned předává pozornost:

Pan Jiří Lysák narozený 9. září 1926, účastník protifašistického odboje, ikona našeho trempingu, autor mnoha knížek o trempském hnutí.

Pan Ivo Mrázek narozený 18. ledna 1926, jediný žijící mistr Evropy v košíkové z roku 1946, trojnásobný vicemistr Evropy, účastník tří olympiád, dvanáctinásobný mistr republiky (první získal s mužstvem Brna před 70 lety), držitel ceny Jihomoravského kraje, člen Síně slávy jihomoravského sportu.

Pan Karol Divín narozený 22. února 1936, legendární československý krasobruslař žijící již přes padesát let v Brně, stříbrný z olympiády ve Squaw Valley v roce 1960, dvojnásobný mistr Evropy, dvojnásobný vicemistr světa, jedenáctinásobný mistr republiky, držitel Ceny Jihomoravského kraje, člen Síně slávy jihomoravského sportu.

Pan Valér Kováč narozený 28. dubna 1936, zakladatel Světové asociace výtvarníků v oboru plochého skla a její prezident, držitel Ceny města Brna v oblasti užité umění, který naše město obohatil o více než 20 významných realizací v architektuře. K pozoruhodným dílům Valéra Kováče patří také skleněný kříž a oltář v moderní kapli svatého Václava a svatě Anežky v obci Šošůvka na Blanensku.

Připomeňme si ještě za ostatní letošní jubilanty, že sedmdesát má letos také

pan docent ing. arch. Zdeněk Makovský narozený 23. května 1946, brněnský sochař a architekt, syn sochaře Vincence Makovského (*ten zemřel před padesáti lety v roce 1966 a je po něm pojmenováno náměstí v Žabovřeskách*). Pan docent Zdeněk Makovský je mimo jiné spoluautor pomníku T. G. Masaryka na Komenského náměstí a také, a to je pro dnešní setkání podstatné, spoluautor pomníku zde v sadech Národního odboje, odhaleného v roce 1986, na němž je napsáno: v těchto místech stával v době nacistické okupace v letech 1939 – 1944 koncentrační tábor Pod kaštany...

Barbora: Děkuji panu Škrdlíkovi a hlavně našim brněnským a jihomoravským osobnostem a prosím kapelu: Když svatí pochodují

big band GB: WHEN THE SAINTS GO MARCHING IN, KDYŽ SVATÍ POCHODUJÍ

17, 35

Barbora: Bromovci odcházejí (*pivo na cestu*) a Vinařští romantici přicházejí a já ráda předávám slovo Zdeňku Junákovi (*moderuje průběh vystoupení Vinařských romantiků*).

VINAŘŠTÍ ROMANTICI

(*20 let umělecké činnosti, Zdeněk Junák 65 let a Zdeněk Šmukař 65 let*)

VÍNO RUDÝ

KDYŽ SEM ŠEL Z HODONÍNA

A V KÚTEČKU SEDÁ

SMUTNÝ PSANÍ (zpívají letošní jubilanti Zdeněk Šmukař a Zdeněk Junák)

PRAMÍNEK VLASŮ (pocta autorovi Jiřímu Suchému k jeho letošním 85. narozeninám)

17, 55

Barbora:

Každoročně si v těchto místech připomínáme umučené a popravené, po kterých jsou pojmenovány ulice našeho města. Připomínáme Kounicovy koleje, které byly během války přeměněny na věznici Gestapa i koncentrační tábor Pod kaštany, který zmiňuje pomník tady v parku. Připomínáme si i další události a následky 2. světové války. Třeba již zmíněné vyhnání německého obyvatelstva v květnu roku 1945, ale i perzekuci židovského obyvatelstva Brna, nebo třeba i romský holokaust. Romský holokaust stojí ve stínu židovského, přesto byl stejně děsivý. Letos 7. března to bylo už třiasedmdesát let, kdy vyjel první hromadný transport Romů z Brna do Osvětimi. Pak následovaly v průběhu několika měsíců další transporty. V koncentračním táboře skončilo za druhé světové války zhruba pět tisíc Romů a jen necelých šest set se jich vrátilo domů. Uctěme památku těch, kteří se nevrátili, společně s Vlastou Horváthem. *(Po dohodě s Vlastou připomínka bráchy...)*

Vlasta Horváth: I v těžkých časech ale stáli lidé při sobě a přáli si STAND BYME!

Vlasta Horváth s kapelou (bicí, basa, dvě kytary)

STAND BY ME

JEDEME VEN

POMALÁ

ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC

18, 15

Barbora: Teď možná nebudete někteří dalšímu vystoupení rozumět, ale Honza Hlaváček, který je stejně starý jako písnička Pozdrav astronautovi, vám to možná přeloží *(Honza si vystoupení uvádí sám)*

Honza Hlaváček, brněnské hantecář (55 let) a Libor Machata

JÁRY HRNÓ (Lucky Lips)

Honza: Předání dárku od Starobrna paní posluchačce ČRo Brno Elišce (Honza), která první v živém vysílání pořadu Rendez vous s Junákem v sobotu 16. dubna poznala, o jakou skladbu se jedná, když byla tato skladba představena jako Majorské Gagošu, zdar jak sviňa!

MAJORSKÉ GAGOŠU, ZDAR JAK SVIŇA! (Pozdrav astronautovi, Dobrý den, majore Gagarine!)

BETÉLNÁ KOC

18, 35

Barbora: A já teď vítám na pódiu dalšího letošního jubilanta, kterým je brněnská osobnost v oblasti country hudba **pan Waldemar Plch**. A protože jeho umělecký život je spjat i s klubem ŠELEPKA vítám také Jirku Sedláčka, spoluzakladatele klubu, a Tomáše Klepla, současného provozovatele *(dárek pro Waldu)*.

A jakoupak country nám zaspíváte?

Waldemar Plch: CÍSAŘŠTÍ DRAGOUNI

18, 45

Barbora: za chvíli se na pódiu setkáme s dalšími letošními sedmdesátníky, s těmi, kteří se narodili v Brně v roce 1946. Připomeňme si tedy některé brněnské události toho roku (*čte*): 8. května byla na nádvoří magistrátu města Brna odhalena pamětní deska obětem okupace, 8. června byl odhalen pomník rudoarmějců padlých v boji o osvobození Králova Pole a 1. prosince 1946 se konal na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně pohřeb vlastenců popravených 24. ledna 1945 ve Vratislavi.

Ale rok 1946 nebyl jen ozvěnou roků válečných. Brno žilo v roce 1946 i sportem: v lednu 1946 přijeli poprvé do Brna hokejisté Kanady, družstvo Toronto Maple Leafs, a v březnu se uskutečnila ustavující schůze družstva Brněnský Národní stadion, což je dnešní fotbalový stadion za Lužánkami.

A v roce 1946 se také rodily děti: 16. května Pěťa Směja a 25. listopadu Pavlík Pokorný (*přicházejí na pódiu*). Zakládající členové skupiny, která letos slaví pětapadesát let umělecké činnosti – SYNKOPY 61!

SYNKOPY 61, (Petr Směja 70 let, Pavel Pokorný 70 let, kapela 55 let umělecké činnosti)

BYLO NÁM HEJ
ŽÁRLIVÁ DÍVKA
CASANOVA
SLOOP JOHN B
VÁLKA JE VŮL
BARBARA ANNA

19, 10

Barbora: A v závěru našeho letošního setkání ještě na chvíli zpátky do válečného roku 1941. Ale už jen zvesela. V tom roce se totiž narodil 24. března v Kelčanech u Kyjova pan Jan Slabák.

Jan Slabák:

MORAVANKA JANA SLABÁKA (Jan Slabák 75 let, Daniela Magálová 50)

SLOVÁCKÝ POCHOD
MORAVSKÁ SMĚS
ČESKÁ SMĚS

Barbora: Vrcholí setkání, kterým jsme si připomenuli 71. výročí ukončení nejstrašnější války v dějinách lidstva. Války, která přinesla utrpení mnoha milionům lidí na té i na druhé straně. Rozlučme se tedy nejhranější skladbou té doby. Tou, kterou měli za svou na obou stranách barikády. Ať už jí říkali Beer Barrel Polka, Roll out the Barrel, nebo Rosamunde.

Kytka pro Danielu, Ivanu a Barboru
ŠKODA LÁSKY